

AUTHOR _____

NO. 7469

TITLE GENIZA

RR _____

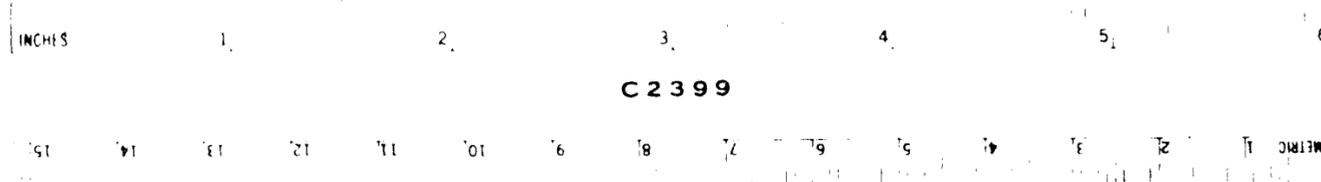
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 2698

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

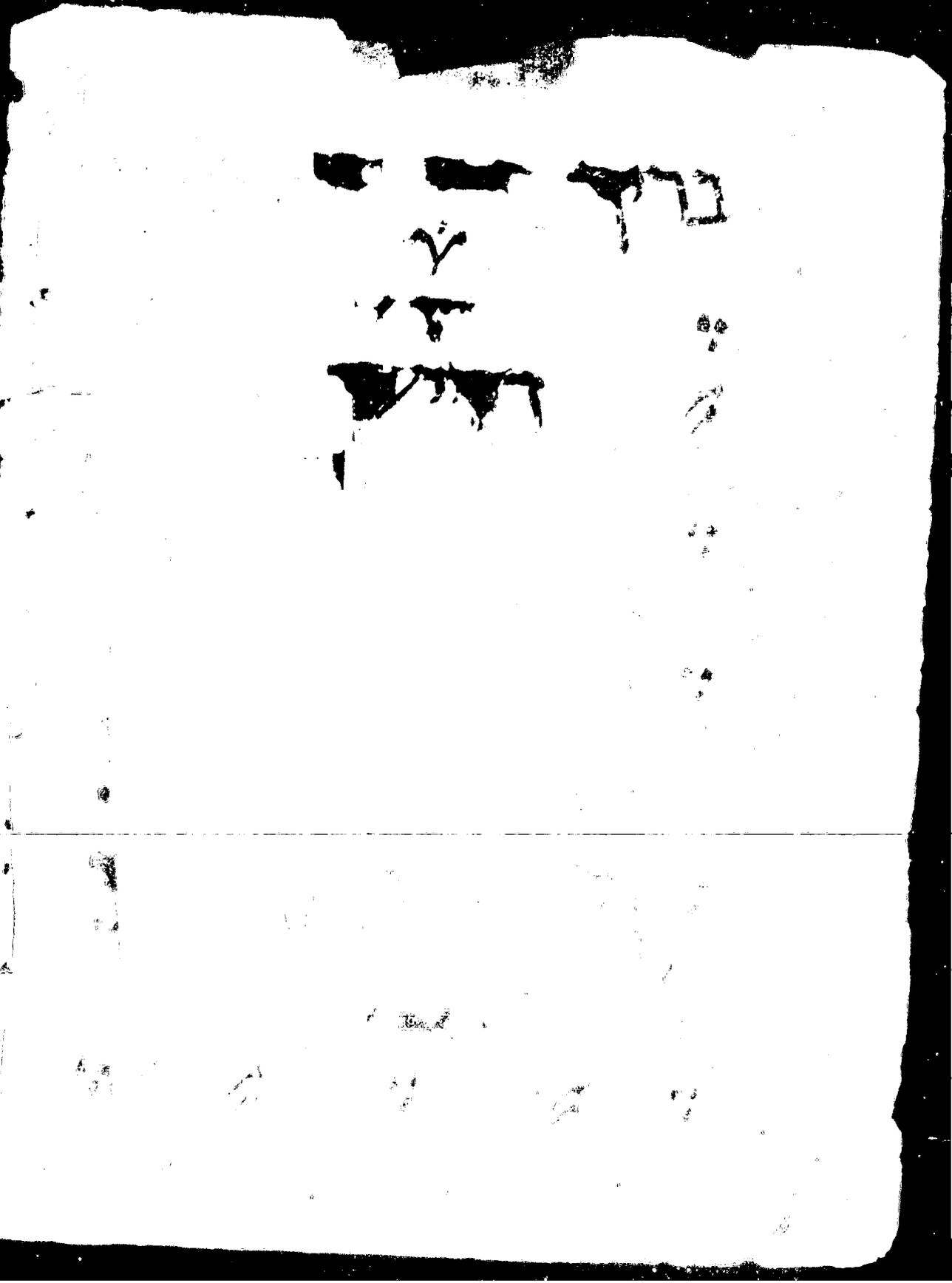
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms

והוא יתן לנו חסד ורחמים

מחזור שני מצווח

למחזור לא תעשה ומה

שנה לעב ממנו

למק המאזנה עתה

הוא יקרא

למק אבן

שנה עתה

למק אבן

למק אבן

עבד על המלך
ואין לוקין עבדו מל
לשאלתן שהגב
אשר ואמר הגוש
ענה מדין גר
העבד את הדול

העבד את הדול
העבד את הדול
העבד את הדול

סוף

עין אורן פנימית
שלם שנים לעבודת
משלם שנים והוא
שהמורה בהן
כפול נהגין
שהיום
או מוכר
הרבה ונתן
אחד האיש ואחר האשה
שנתה אצל
השאלה והתשובה
איש שאין לה לשלם הרי רכש
הוא פנימית או ימנה

נענה וקטן שן
 ופסל ומתגורין
 נכדנו ואם אכלו אינו
 חפזקדן ואפסל ליהוד
 העפר שב סטור
 שאין אדם
 אדם שיהן
 נכדנו מן פסל דעת ואינו
 אלא לשומען שאם ידעונו רבוב
 יעך ויעטק גיש אפס דע וכוחא
 נכדנו משאד חקד ונתעורר העט
 אגל פולחנות הכסל
 גביר דין הכוחות חקטעטע כע

היה מושבין לך

מזה עתה

לפי שתעית חומר

יבאנו בין לאחר יאוש

היה שבה עם כמו

היה נאמר ביד העם

היה חזק לך האום

ואינו משל אה

על פחותה של מעלה

היה סוד משלם ושלם

היה רב אע"פ שבע והנה

היה שבה עם כלל זעשה או

זעשה סוד רב רב

כשעשיתי עמו

שגשגתי עמו

הוא טוב ואם

משלם משלמי ארבעים

עם עמיתו

אביתם ויביתם

והוא יתעורר ויבין
והוא יתעורר ויבין

התקן זה. מה יבין
והוא יתעורר ויבין

והוא יתעורר ויבין
והוא יתעורר ויבין

שאלו כל ימי ימיך ואלו כל ימיך
שאלו כל ימיך ואלו כל ימיך

וזלץ אומה לעזרה בלתי מסובת
בועבת ברשמה שאלו כל ימיך
תלוי מקרה ואלו כל ימיך

ולעסב אחר כלי כלי אבני אבן
בדבורים סבובי ואלו כל ימיך
פנה אליו ואלו כל ימיך וקץ נלא ממנו

נו כודי ואלו כל ימיך
אלו בונתך למדינת

ישפלות כל המונע
נעקרום מי מעוני
ולא תשלים לי כודוני
זסלחת לאלהי

מעל עם יצרה
ואני תכלית
מתי אלא
ורחוב תנה מני

יגתה ינצרי ונלמי : ועל שדי יגתה ינצרי

כדאני פנע משנתו   נבנה בית משלנו

ואבר גורר איתו   האומדן לנפשתי

ונשק מעל ונאמי   נאם סולין מצלחי
כפזוק כנתי   אהעבדי

רחם עם ברוח   ואלהת צופ כעשית

בעת למרום עמי   לשב לבית שדיתי

נעמכמו נחית   נחט נפש נשאת

עזרתי כית   נאח עמי ואלת עזבני

כננס נדומי אימה   פ אציון השוממה

נסלח עון ואשמה   ולא בד צרות קומי

ועליהם שפוך חמה   ונקום נקמני

כאני שמלמה   ועלה תפלטי

פ

ה'תק"ל

והוא קראת בלמ"ס
הוא בלמ"ס

ה'

ועמיה יא חסעב' אל מבריה

רחמי רבי ועל כבוד קומי ונניא אל ה' ונניא אל מבריה יא חסעב' אל מבריה

מאשר מבריה יא חסעב' אל מבריה יא חסעב' אל מבריה

הוא בלמ"ס

כאשר הוא

סלחה

אֲנִי אָזֵן שׁוֹפֵט עִם בּוֹקְרוֹעֵב

וְיַחְדוֹךְ בַּעֲתוֹתֵי הַדַּעַה כִּעַל הַטּוֹבָה

וְדוֹרְגָבוֹ עַל־הַסּוֹעֵרוֹת וּמַעֲוֹתֵיהֶן

כְּחֵדוֹךְ לִיבְעוֹ פְּקֻדוֹךְ

פְּקֻדוֹךְ לְאֹבִיבִים כִּי עַד כּוֹלְמוֹ הַעֲוִנוֹת
הַמְּבַהוּל מִפְּנֵים וְהַנְּבַהֵל מֵאַחוֹר מִיָּמֵינוּ

וּבְבִקְרֵי יַאֲמִדוֹן מִי וְתֵן עֲבֵב כְּלִמְנוֹ עֲקוֹן

לְחַשׁ מוֹסְרוֹךְ לִמְנוֹ

חורף 5

לִמּוֹ עֲרִיס נִלְאָ גִלְיָעוּ וְרוּחַם חוֹדֶת חֲרַפְתָּם
בְּשִׁמְעֵם תִּבְעֵרְבִם כִּי אֲשׁוּקֶדֶת טוּחַן יִטְרֹפוּ
וְרוּחַם שׁוֹנָה וַיּוֹרֶדֶת כִּי אֲהַבָה תִקְוֹנָב לִלְדֹתֵי
לִלְדֹת קוּם קוּם גַּלְעָן עֲלִיָּה כִי וְלִדְהָ עַל מִשְׁבֹּר
תִּדְרִים מִלֹּאד לְכֹל רוּחַ תִּפְגַּח וְאִין חוֹמֵל עֲלִיָּה
תַּחֲוִיל תִּזְעַק בְּחַבְלִיהָ .

בַּתְּבִלִּיָּה מִשְׁמֵי רוּמֵךְ תִּבְיֵט דָר מִשְׁעוּנֵי טֹאטֵן
נִאֲנַחַת בְּמִתְבִּיָּה שְׁבִרוּנֵי מִטְפַּח טְפוּעָה
תִּשְׁעֵי וְתִשְׁעֵי בְרוּב יִגוּנֵי כִן הִיוּנוּ מִפְּנֵי
וְיִשְׁמְעוּ תִשְׁמַע וְתִחַרְשׁ לְקוֹל עֲרוּחַ

סִימָנֵי
וְיִשְׁמְעוּ
וְתִחַרְשׁ

פזמון עיניך הורה אורה שפורה לנשש

ואין גלגל הזה הורנו חלנו כמו נלדנו וזה

זה סוד שבו כל אבירי במרץ נחפו

כהן ונבא נאין מרתון שאון אמר

שאון אמר אחר קרע ישועות

נשה נעשה ארץ

הכל

ארץ תהוד לרעים על עובד הכל

יום יום ועל טון עושי חונק והכל

ושובון עמך ותמהון וואחזון עיר והכל

ובל נפלאו שבו הכל

תָּבֵל עַל חַסְדֵּם תִּפְלַע עִוְבֵי חוּפְסִים וְנִקְדָּוּ

פָּנֵינוּ יִפְטוּ זְדוּס עִים וְכִלְמֵנוּ בְּהַשֵּׁ

אֵל וּכְלוּ וְאֵלֵינוּ יִדְוּמֵן וְחַסְדֵּנוּ צִי

יִבְלַתֵּנוּ נִקְוּמֵן ^{מִחֲלָלִים} וְנִקְוּמֵן כִּיעֲחֵלִים

וְלֵאדָרְךָ כִּיעֲבֵב מִשְׁפָּרָה וְלֵאדָרְךָ כִּיעֲבֵב פִּיכָה
וְלֵאדָרְךָ נִכְפָּר כִּיעֲשֵׁמִיךָ דָּסְדֵנוּ וְנִקְוּמֵן ^{תְּחִלָּתְךָ}

וְלֵאדָרְךָ נִכְפָּר ^{תִּסְפָּר}

כִּיעֲשֵׁתִיךָ דָּסְדֵנוּ וְנִקְוּמֵן דְּנִמְמוֹתֵיךָ

תִּסְפָּר וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן

תִּסְפָּר וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן

וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן

וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן וְנִקְוּמֵן

לִנְתָן אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי עֲבַדְתִּי לְשִׁבְתֵּךְ יְיָ

כִּי חָפְצוֹן יָדִיד אַתָּה אֲצִילֵנוּ מִיָּד בְּעַבְדֵּךְ

וְיִשְׁלַח וְיִקְרָא חֲזוֹנוֹ בְּגִלְלוֹנוֹ חֲלוֹנוֹ כִּי קָדוֹשׁ

תִּלְבְּדוּנוֹ לְעוֹלָמוֹת בְּכָךְ בַּשּׁוּרֵךְ וּשְׂמֵאֵל

יְיָ עֲלֵנוּ וְנִהְיֶה וְעָלָנוּ אֱלֹהֵי נַוְעֲרֵתֶיךָ

וְנִהְיֶה וְנִהְיֶה וְנִהְיֶה וְנִהְיֶה וְנִהְיֶה

ומתקן ^{לעבודת} אמתת מליך בוטל
 אזויות ^{לעבודת} טליל ^{לעבודת} טליל ^{לעבודת} טליל
 זנסוקי בלעפעל חושן ובסח ארץ
 ועל ^{לעבודת} תאפול זוחלו עפר תבלה
 וחשבן ^{לעבודת} תאפול זוחלו עפר תבלה
 תפול

חתול
 בני

כחמית תלוי עורע בנסבורן
 טויהק ננסכאו בני

עדת מדשה התנוונ
 מביד נבשן כדלוני
 זריסועוד קל צוני
 למה שזבתני
 ויב ריבי גלני
 חצני נה קימוני
 אבמני תוכיחוני
 ואלעמית מוסוני
 פ טאבמני

ראב"ע טראם

סר
: א. סטרו
: חיי בקרבי
: טרעוון
: א. מלג
: לטורק אלט
: דער דיקט
: דת שצוי גול
: יתנוש זה לצורך
: ושאק וחילם
: מי ביוס
: רפבור

של אלהי

מלכות

על כל

הארץ

ועל כל

השמים

ועל כל

המים

ועל כל

החיות

ועל כל

האדם

והוא מן

המכתב שכתב

לכבוד השר

הממשלה

בירושלים

ביום

השבת

השני

בחדש

אלול

שנת

תש"ב

בבית

המכתב

לשון חבקים

בשם ה' אלהינו
אשר הוא יושב על כרובים

שאלנו מרומים . איך יצאו

ולבית . קיומים . בשם ה' יקראו

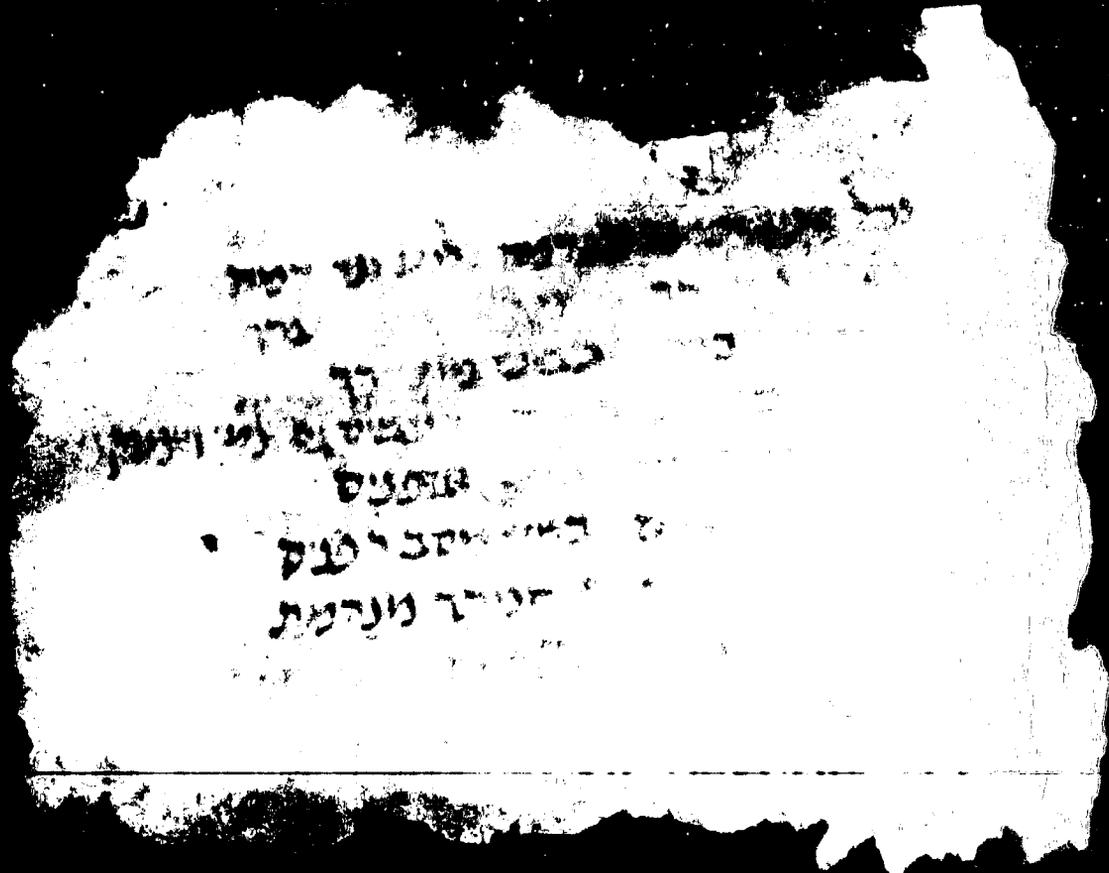
חזקת ה' . יצאנו

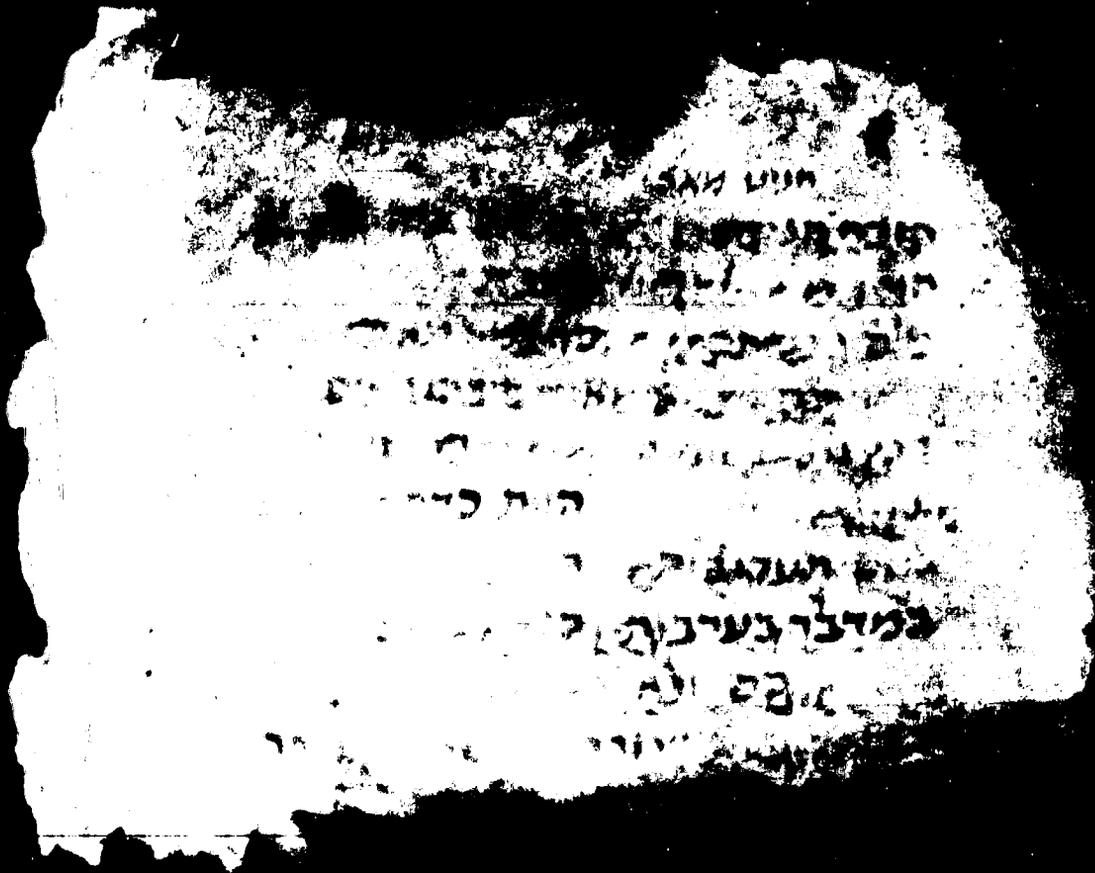
וה' אלהינו יצאנו

לצאתנו . חזקת ה' יצאנו

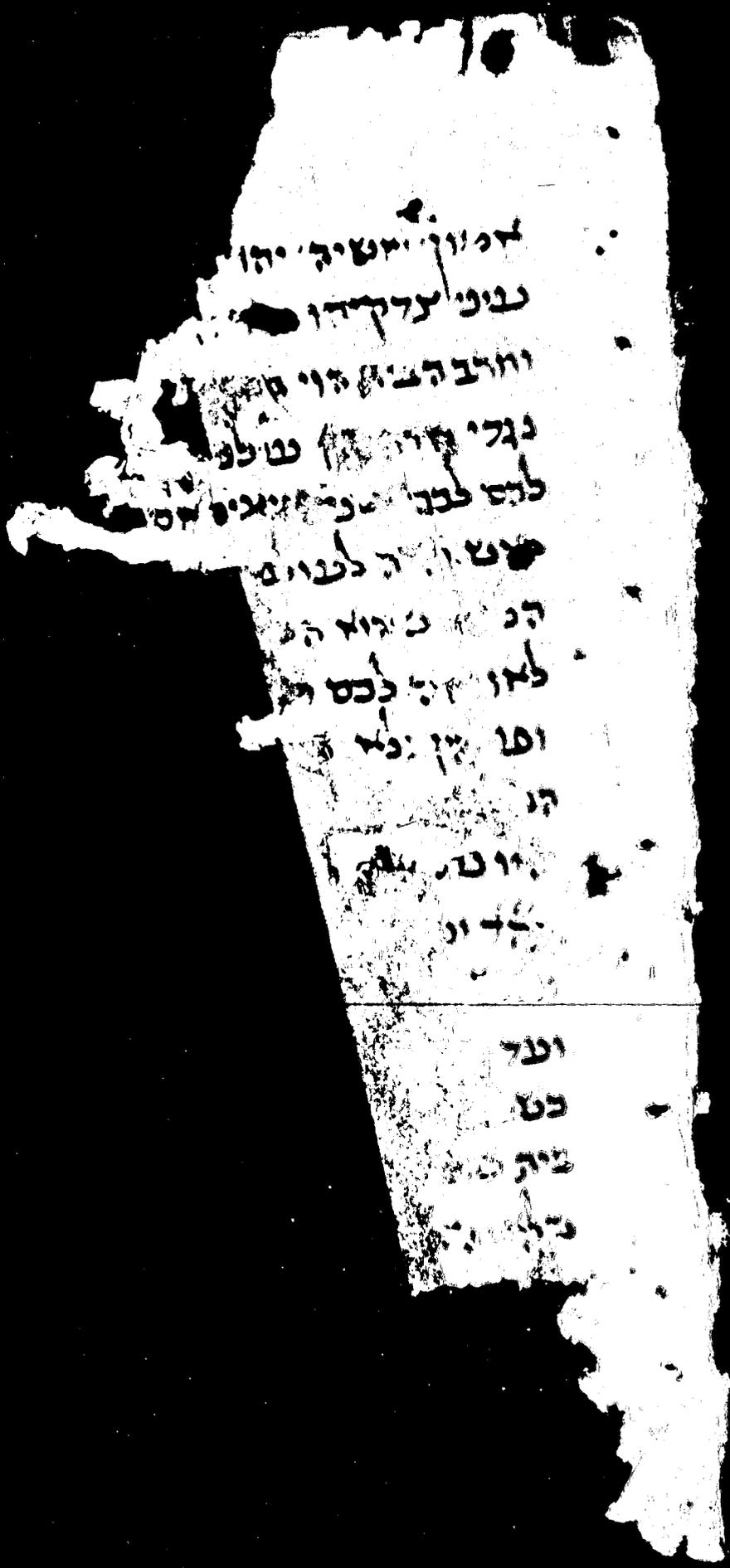

עַד שֶׁלֹא יִבְרָא אֵת עַלְמֵי
אֲחֵרִית וּמִקְדָּם אֵשׁ לִי
אֵשׁ הַיְהוָה וְאֲחֵרוֹן יִלְכָן וְיִשְׁלַח
בְּיַד הַיְהוָה וְיִשְׁלַח עֵינָיו מִן הַשָּׁמַיִם
מִיַּעַן סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת וְיִמָּה אֲנִי חֹשֵׁב
אִם מָה אֲנִי מֵחֹכֵי שְׁעֵי מִדְּבַר לִפְנֵיךָ
לְהַזְכִּיר אֶת שִׁבְחֶךָ וְלִשְׁלֹל אֶת שִׁמְךָ
וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמֶיךָ עַל נַפְשִׁי וְעַל נַפְשֵׁי
בֵּית שְׂאֵן אִמָּה מִוֹאֵס בְּדָרָה וְלֹא
דוּחָה לְשַׁע וְלֹא מְבִיזָה וְלֹא מִשְׁקָץ
בְּנוֹת שֶׁעַתָּה כִּי אִם שְׁמַלְוֹת כָּל הַיְהוָה לִפְנֵיךָ
וּמִלִּשְׁאוֹ פִתָּם שִׁירָה בֵּית (שְׁמֵתוֹתֶיךָ
שֶׁבַח כְּהַמְנוֹן לִי וְלִשְׁנוֹת לְנוֹחַ לְמַעַן
יִשְׁלַח אֵין לְבָרֵךְ בְּפִי הַלֵּל (אֲמִינֵה

השבת והחם ולא מענה בחכם ולא
מענה כל לבם ולא עיעה בכל אותהם
הפך להוציא לבו למלל לסתחחצח
מלך לפי לפים ומות רבי רבנות עוצ
גודל שבח תוקף תהלה עוז נפלאות
אלהינו אלהיך רבון כל העולמים
לא ברבנות קרני אני מפיל תחנוני לפני
ציל רחמי בטחתי ועל חסדך
הניחתי ושל יידי ולשמותי קרני ייפא
גלות אבותי ואבות אבותי
צחתי ושל רבי עמדת היום לפניך
יודי ושל חלעו נתי ותימחול לחטאתי
ומעבדתי על פשעתי עורשתי מכל חטאתי
היגעתי ולא אחטות אבנש ולא אכלם

שאתה הוא יודע נסתרים ונופ
כל רזים ורואה נפלאות ומבין
עלומות ומעלה עמוקות מע חשך
כל נסתרות לפי נקודות וצדק
עשה שמים וצדק אפק כל נבואה
יהיה לנש ~~במים~~ ובראת
שתי ידים מלא מעות דיבית
את והרד ענין כשלב על מי
טלם במאמר נשן בלא לאות ובלא
יגעתי אתה הוא לברך אלה נראות
יודין נפלאות אמר שם וחיל וחזק אמת
לאשון ואחרון ומכל עדיך אין אהיב
לאשון באחריות ואחר בראשיתו

אגוד מראשיה אחורית ומלך סאסד
לא מעשה גלוי ונרוע לפניך מה שעשה
על לא היה מעשה ויודע מה שעתידי
להעשות לסוף כל הדעות בזה מעשה
ברוב חילו בזה כלות חוקר לעבות
ומאזן שועות על כל מעשה
סיחות ומאזן לכל תחית מלך על
זעל כל ממלכות ארץ אדון ועושה
על כל דחני תבליטך שמי השמיע
והדוס דגליך ארץ ומלכותך במערום
וממשלתך בעמיך עשה על לב וע
גלויים לפניך וזעזמות כל גבר
מרושים נבדך ורפי כל בארץ

אמון יאשיהו

ענין עזקיהו

וחזב הענין הוי

נגדי וזהו ענין

לכס לבב וזהו ענין

ענין ה' לענין

הכ' כי הוא ה'

לאו זהו לכס

וזהו ענין

הנ'

הנ'

הנ'

ועל

כט

ציה

כיה

בשנת ה'תש"ח

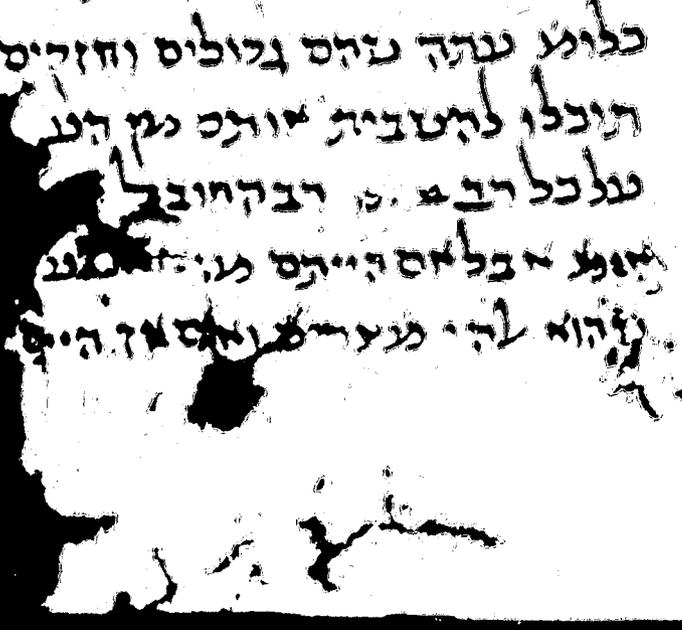
וארבעה יהם הם מן חנוסות הטמאים ענוריס
וארבעה במיניהם עשרים ופירשים וארבעה
למינו למינה למינהו למינהו והעלית הארבעה יע
ללמדך שהם יונקים ויפתענים מארבע טרפים
ומנין מלשון אשר מענה מלאכה זכר וגו' נמצאו בפסל
חיים חלקים לשלשה חלקים דגים ונפוחה וחיותים
ואויר ויבשה וכנגד ששה עולמות עולם השכל
ועולם הגלגלים ועולם המלאכים ובגלגל אחד יס
פסלתי יחיעון הסמיני קדש והחיעון יול המצמי
מהוד והחיעון טמא הפמיני טוב והחיעון יע
או הטמא החיענות שהן החול והטמא והדיבאל
היה טמא הרחקת המלאותם בפעל א תשקצו את
טמאתיכם בכל השרץ השורץ על הארץ ולא תש
את טמאתיכם בגל השרץ הדומע על הארץ
והבדלתם בין הטמא הטוהרה וגו' ולא תטמאו את
בשריכם בבהמה ובחיה וגו' והכנר המצמי
המטוהר ימית קדושות יהתקדש
קדשים והם קדשים בני
קדש רעו יהתקדש
במקדשות המלאים לא

קדושים וג' הזכיר שתי קדושות יחד וחזר והזכיר
קדושה שלישיה והייתם קדושים ללמדך שצנעם
היה יחד עם שני קדושות אבם לטעות המשיח
עקרה שני יחד בכך שלש קדושות הלה והיה השם
בעל יתגברת בקדושה קדוש יאמר לו כל הכתוב
לחיים ביהושע וזהו שהזכיר ירושלם שני פעמים
ועיון פשוט איתך כנגד ירושלם אמר והתקבצתם
והייתם והייתם קדושים שתי קדושות יחד וכנגד
עיון אמר והייתם קדושים וג' לא הזכיר שלש
קדושות כנגד שלשה זמנים שנקדשים ישראל
בתפלה וכו' הן ראש השנה השני הספרים ושאר
ימים טובים בראש השנה מנקדשים מקדש ישראל
ביום חזרון ביום הספרים מקדש ישראל חוס הכפרים
מים מקדש ישראל וזמנים אבל מקדש
שבת אינו בכלל לפי שאין אנו אומרים מקדש ישראל
היזבת מעט שהזכיר מקדש ופנומנות
הוא ויכל להם ביום השביעי וג'
בדרך אחרת יוס השנה ויהי דשה
שם יוס השנה ויהי דשה
יהי דשה ויהי דשה

קדש אשר תקראו אתם כתי' אתם תקראו אותם
קדש ועל ידי גיה הם קוראים אותם קדש על ידי
קידוש החדש שנמסר להם הה' החי' יה' לכם
ראש חדשים וג' כגו שכ' בעדרשות רחל
החדש הזה לכם מעבר להם צול החדש הראשון
שהוא טלה שכנס שהם ראשים וראשונים לכל
דכ קדש ישראל ליו' ראשית תצאנה וג'
זכור עדהך קניית קדש וג' כך מעבר להם מכבר
הנבראים הראשים והראשונים מן המלאכים מעבר
להם מעיכא שהוא הראש והראשון השר הגדול שד
צמי יוי' געמר להם ראשים הראש והראשון שבבי
ראש לכל הכוכבים מן המזלות טלה הראש והראשון
כפי מה שבחרו חכמי המזלות הה' החדש הזה
לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם אמע לבה שג'
פעמים לו שכבר געמר להם בשנה שנעקד
יצחק עב' גבי המזבח י' יהנה י' לאחד נאחזק
ג' ומן הדין היה לו להיות טה' ו
יצחק שהיה כן הנחל הו' ירד לר'
צבורתו החת יצחק ובניו ו
ג' אבל מעדוטר הוא טה' וכן הו'

וּפְתוּחַ הַחַיִּים הַזֶּה שֶׁנִּזְכָּר בְּפִי אֲבוֹתֵינוּ כִּי גָר
יָשָׁן זְרֵמֵי דָג בְּחַר לָהֶם עֲפָלָה הַיְדוּעוֹת אֲדָרָן מִצַּרִּים
וְלֹא הָיוּ מִצַּרִּים כִּי שִׁירָחֲמוּ עֲבָדָם וְהָיָה נֶקֶל לְהוֹנִיחֵם
כִּי שָׂמַר עַל הַיָּם וְעוֹבְדֵים לְמֹלֶךְ שָׂחָא מְגוּל יִשְׂרָאֵל אִם כֵּן
מִן הַדִּקְדֻקָּה לָהֶם לְחַוָּב יֵאָדָם וְלָרַחֵם עֲבָדָם
מִפְּנֵי שִׂישׁוֹר עֲזָבוּ אֶת הַטֶּסֶס יָת וְעֲבָדוּ עָלָיו וְשָׂמַח
בְּגִלְגָּלֵי מִצְרַיִם הֵן וַיֹּסֶר לָהֶם אֱלֹהֵי שָׂקוּצֵי נַפְשָׁם
הַשֶּׁלֶן יָיָ צִנְפֵי מֵהֶם הַמְּגוּל וְאִזְ הַתְּחִיל מִצְרַיִם
לְהַעֲבֹדֵם צִמְרָךְ וּבַחוּסֵי וּבְלִבְטֵם הַלֵּל וַיִּמְדוּ אֶת
חַיֵּיהֶם וְעֲבוּדָה קָשָׁה לַעֲשֶׂה מְדוּדָה אֶת חַיֵּיהֶם בְּחוּסֵי
וּבְלִבְטֵם מִפְּנֵי הַעֲבוּדָה הַקָּשָׁה שֶׁהָיוּ עוֹבְדֵים שֶׁהָיוּ
עָלָיו הַמְּגוּל עַל וְלֹא שֶׁמִּנְפֵי לַעֲשֶׂה מִקוּצֵי רוּחַ
וְעֲבוּדָה קָשָׁה שֶׁפִּירְשׁוּ עָלָיו וְאִזְ הִתְקַן לְבָרִים
יִלְכִּיֵם הַסֶּךָ לְבָם לְעוֹלָם עֲבָדוּ לַעֲשֶׂה הַסֶּךָ לְבָם
וְהִסְרָו בְּרִית אֲבוֹת הַלֵּל וַיִּסַּר אֶת עֲבָדוֹ מֵאֵד וְאִזְ
וְהִסְרָו אֶת הַפֶּתַח בְּרִיתוֹ מֵאַחַר שֶׁשָׂמַח מֵהֶם מְגוּל
וְהִסְרָו בְּרִיתוֹ לְסִבּוֹל הַעוֹל שֶׁלְעֲבָדוֹ
וְהִסְרָו עֲבָדוֹ מֵעֲרִיב מִצְרַיִם כִּי מִצְרַיִם
לְעוֹלָם מֵהֶם מְגוּל יִשְׂרָאֵל וְנִטְלָה
וְהִסְרָו עֲבָדוֹ מֵעֲרִיב מִצְרַיִם עַל הַבְּרִיתוֹ

ועבדן כשבא לבוא את ישראל שלח למשה אצל
 פרעה באייר שהיו שהיו מגזל שור כדי שיפלו
 בבח שור ומגן שבאייר בא ט"ו ומן חמש בבב
 ארץ מצרים לקושש ק"ש לתבן ואומני התבן
 בטרה בגערס הוי חולע באייר וטעבא: מן פמושה
 כה אמר יוי להי ישראל שלח את פני וי לא רעה
 לומר לו להי הנבירים כי אם להי ישראל כלומר
 שרים הם לישראל על הער שלנס כי: לא מזר
 הצור שהיו מולך על הטלה התחיל לויא פרעה
 למגשה בלשון רפה למה משה ואהרן הפדיעו את
 העם ממגעשיו שפשייו שיש לכם הכח והיכולת
 במגזל העור אתם פאים בעליה נבלינו ואומני
 כי יוי שלח אתכם לאידרתי את יוי וג כלומר
 זה מכח העם ית לא מכח המגזל וזהו שאמץ הן
 רבים ערה עם הארץ והעבתם אותם מסה בלותם
 כלומ עתה עתה עתה גדולים וחזקים במגזל וד
 תוכלו להטבית אותם נק הע
 על כל רבא ה רבקה ובל
 אמץ אבל אם הייתם מגזל
 נהוא להי מעורר ואתם הייתם

אותם אז יכירו וידעו הכל כי השם יתב הוא המנוצח
ולד כוח המנוח מזה בשדה השם יתב לעיל הקשה אורחון
ואספיקות לבני בני שיהעבבו ושל עבד שיבא מזה
טלה דבוק כן הן מביא פלו מכות מיום ליום ומה
לחדש טעם פחד הוא אדם אחד בטחיה בטוח אדר
זה ה"ב ליתק אה"ן השם בענין פנינים כלי שיש יתום
יקיים יום ג' יתן יצא ברכות גדול מזה עשה
החיות גול טלה כלי שימנעו חן בענין מעור
הלך אחרי זה לכס לעש חדשים ומה המנהגו היאך
אני מנהג אתכם ממנו לטעם כי זה היה המנהג
הראשון שלכם הלך ומנחם חן חן ובענין שאנשי
מגידים היו חלוקים בעבודת ה' יש גהם שהיו אומ
הן במחנה הוא בעשור לחני טהור סור
שליש ראשון יש טהם שהיו אומ כי תקסו ונבחרו
אז ביום מדבנה עשר אחר חעות טהור בנקודה
לעפית שלחנז הלבנה לפי עזה השם יתב שיהיה
שחינתו אחר חעות שלמד בעה
ענת בני ישראל לאמר בעשור
לעפית שלחנז הלבנה לפי עזה השם יתב שיהיה
שחינתו אחר חעות שלמד בעה

לשון

לאומעריס כי בירבעה עשר כחו גדול עוה
בארבעה עשר כדי שלא יהיה להם פתחון פה לא
ללא ולא ללא ויהיה חבונו צננותים ציגוק וצננות
ארבעה ימיהם וה' ובלהיהם עשה ימיהם
בחיטה ושחיתה וכששחח צוה ה' להקטור
אמוריו לשם ית לספר על ישראל ורעות השם
בהקטרתם ולהאזת מרמט על השמים ועל שמים
המזוזות להגן בבטחם מן המטחיות ורעות
היה נדק דמיו על בני המצותה אחרת בנגד
הסוד וסוד היסוד הוא סוד על המטחיות ועל
שתי המזוזות והבן זה ובמבטח היה המטחיות
לשתי שלחנות כי וכל לשלחן צוה וכל
לשלחן ה' וכל ימים היו חייבין לאומעריס
כרת נחלל לעשות הסבא ובטח ימיהם
היה כולו לצוה יעלה המעיד כליב יהיה צוה
והיה נפבל מעשה ימיהם ויהיה צוה לקטור
חדשה והסוד מעט שהיה ימיהם
שלפידות השנה בן בפעל
זה העומח ועל כל זה
ה' ויהיה צוה לה

קרבן מן יומנו חלטה יהכל לני רך ושרא
ולתועבתם לכ חלטה הזו לרס לתועבתם הוא
לכ-הו מן חלטה הזו לכה נגד שני הנעמי ה"ב
את י"ז ערים ברמז ה"ג פחות שאין המעלות
באר"ם לא נגד שלשים דור נגד חלטה הלכנה
היא לני ת שלכם שלשים דור הלכנה

כך יחולק פרא חציוו דם עמני נלב נחטון
הבני עניבד ישי דור כיון שבא טלמה
לוי ואלהם ק טז וישב טלמה עכ כמ
התחילו המלכים מן חתון
הוא קוטנת יהודה
בני יונת מן חתון מושק

הה' בלעב המעות לנעמ וכו' אם כן תסתלק הזוהר מה
והוא כפי כח אחד כפי העמות שגוי שחוזק בקי
בחן ובלעב המעות הזה כפי כח אחד מהור' זוה
טוב פדש הכוח פינעו העקה כפי טפודש סיפני שאר
במקדים אעפ"י שיש עמות שיהם מותרין בפנימין
אחד ויש שיהם מותרין אפי' בשני סיפנין ופי' פריט
הכ' אכן אעפ"י שיש להם סימני טהרה אסורין והוא
טהורין ואעפ"י שאין להם כח אס' פימק אחד זה טעם
מפני שהרוב העמות כח יניקתם מה כחות הספנימיות
לכ' בהם וינעק לי' אחד מן השופים כמענה בייבך
ובשתים ינעקם וכיון שסוף השופים שלכו יש להם
שם כעפי החיות כ' להם בפימין אחד ואי
אין יפי' אעפ"י שיש להם נעפים ושני סיפנין
מפני שכן יניקתם מצד החש' הטהרה המעטת
והטהרה המעוטה כח יניר' מקצו כפי השופים
והמקדים מפני' פו' והטהרה העגמדיק
ומקדים שנים הרב' ארבעה והם
המרכבה מזרח ומערב
שם שט' כעפי' לכ' שיהם
כפי' הטהרה המעטת

פניך בוקש לכוּכר. יעס ושן ואפרי
קץ שבו עס במלאות. דוע להרבות
הפלות. שבשפליגתו חוקוב.
תרחס כי אין צדקות. כח הטהאה ווא
הבען בעלה קוא עמוס.
שבעה שבו עס. יחצה זנח
וסוך קדרת עעגילחסוק. צפה בחון
פחות וסעעכ וכלרזון. על ברכיו אחוריים
סגר ערבובוקי ותהדים. נגד יהושלם
נטהחלוועת. מול ביה מעערת לך וויס
הצדק ולעבושת כתר לראש מחבוסת
יהושלם ועגן חדשה. טידתך שרופ
חיופה חעאית אס גבון. דדועת רע
עברו. ומה יתרו אס גמלתם. הכי כית
מכהו הכתם. דבד ניווך חמם. צבול
מקדשך השמש. בעיך ועל עמיקך
אנא חיקרחמיק. ככת הטת לאה וג
תע כחלמות צעק סופר. קולו ודור
היה דעעל מעלה ראש כדבר שנ

אלהי בשתי ונכלמת להרוס אלהי פני
אלך כי על שפת קבו למעלה ראש
ואשמותי על שם לשמים ואתה
אלוה סליחות תן ורחום ארך אפים
ורב חסד ואמת ולא עזבתם א
תעזבע אביעתי על תטשע מלכע
אל תזנחני אלהי אל תעש עונע כלה
כחטאתי עשה עמך כדוב ידקחתיך
וברחמיך הרבים רחם עליע שווע
עלך איושונבון דבר תחנה שמר קרא רחום
ולטן כדבר שנאמר רחם וחטונה ארך
אפים ורב חסד לא לנעת יתב וסו לעולם
אורי לא כחטאע עשה לע ולא כעו עתיע
עליוע כי כגפה שמים על הארץ

אמר חסדו גלוי ואין רחוק מזרח מעת
הרחוק ממע אה פשעיע רחם אב על
בנים ויניבון רחם לו על יראיו ואומר
לוי אלהי ויניבון רחמי סולס ליחור
כי עמך הס ליחה אלמען וטרא רבי עיני

וזכ נעלה וקרי ונתת לשכל יום חושך
 ואפלה עמו וערפל יום ירדירע ובאנו שוחדים
 יללה וראמר ציון ביד כשדים
 יה הוסיף יד וישיב רגלים יתקע בשופר
 גדול ובאו האזובים על מקבץ
 בסף מחופה נקראו סף מאס כי בענש
 לו בהם מאס כדוכס וקעלילותם משתעם
 עש כהפידו לא נרצח והוסיפו כעם
 כמו על אח עניהם לא חס יפקן כל בתר
 ועלמס לא הווס רבה פגד בכל מקום
 השליך הם רברבח בעם דוים עוהם
 רגה עעיה סועדה בהיאפל נגהים
 רס ונישא ביד הצדיק כמהים חמה על
 שמים אהים ב אהב לאבל
 ניוס זה יקרא בלי חפרי לבבי ולמס פד
 כל לומדוס ופרי לקוחה ולחער שג
 בהכר להגה טהור מ דורים כמההו סופר
 לעין לא תנאף להכלס להחפת ולמטה
 האע ייה חיותם ספר בק עמי חגי שח
 והרשי באפרי בה זבל נחידותיה בהשתענש

באמצעות בני צל. להוסיף בעתם אנו
 ונבחר מיניס לאנונים. בלע"י פלג לשון
 ב שובל. לאיבכה דמעות
 לשופכה. מיניס מוסר מר לערה.
 מי לאנח בשגרי ומסכה. מיוס חרבן
 בית וחילול מלכה. ומבטל לא תגעב
 חנה ניתה. מאו ושי עתה באוס אבכה
 למיחמה ומבוסה תבוכה יוס יחידים
 למיחמה ונחמו. ויגלו ויעלעו ישיטו
 וישלחו. יטה עף בהתבשר דע הכל יפשו
 ילאו רבים ויראו ויבטחו. ב משע
 נחמה רחקה ורבי לל כאגליים.
 נאטחו כל שמיחלב בכל גבולים. נשמו
 מקלוקס הוס החס הגליים. נדמו נאור
 השלוס ורבו חובלים. עאס לא הענה
 כבדלו ונשמו שוליים. נחקו קיעת
 לנהות בכפלקס. זוס אשר נלהדה
 ירושלים. יוס ירושלם זכר בעאור
 להאבדה. ירושלם למו כנ. בבית אדודה

